

Departament de Llengua Catalana i Literatura

Criteris d'avaluació de Literatura Catalana (2n de Batxillerat)

Indicadors d'avaluació

D'acord amb la normativa vigent, la matèria de Llengua Catalana i Literatura es divideix en deu **competències específiques**. A Literatura Catalana de 2n de Batxillerat es treballen les següents:

5. *Producció de textos escrits*
6. *Estratègies de cerca d'informació*
7. *Selecció de textos i obres literàries*
8. *Comprensió, interpretació i anàlisi d'obres literàries*
10. *Ús del llenguatge no discriminatori*

Aquestes es podran desplegar en **activitats o situacions d'aprenentatge** en què es requereixen els **sabers** bàsics de cada matèria. Aquests, entesos com el conjunt de coneixements, destreses, valors i actituds, formen part dels següents blocs:

2. *Comunicació*
3. *Educació literària*

Avaluació trimestral

Per tal de recollir evidències respecte de l'aprenentatge de l'alumnat, es proposaran activitats de caràcter divers, competencial i que afavoreixin la regulació continuada del seu aprenentatge. Així, per a cada tasca es decidirà el format més adequat, aplicant-hi el pes que consideri oportú.

Llegir els llibres proposats serà obligatori per superar la matèria. D'acord els criteris d'avaluació de les PAU, cada falta d'ortografia, morfologia, sintaxi i lèxic comesa en els exàmens i treballs escrits (i orals) restarà 0,10 punts amb un límit de 2 punts.

Hi haurà una prova concreta sobre cada una de les lectures obligatòries. La falta d'assistència a un examen haurà de ser específicament justificada al docent de la matèria i

només així es permetrà a l'alumnat realitzar-lo el primer dia que es reincorpori a la classe de llengua catalana. En cas contrari constarà com a «no presentat».

La llengua catalana serà la llengua vehicular tant en l'expressió oral com en l'escripta. No utilitzar-la de manera sistemàtica serà penalitzat en la nota final del trimestre.

L'assistència a classe és obligatòria i la puntualitat necessària per al bon ritme de la mateixa. La no assistència a un 20% de les classes de llengua catalana anul·larà el dret a la realització de les proves escrites de la matèria.

L'esforç i l'interès de l'alumnat serà imprescindible per al seu bon rendiment acadèmic i, alhora, es veuran reflectits en la nota final del trimestre i del curs. En cap cas es pot superar la matèria si no s'han realitzat i presentat totes les activitats d'avaluació contínua.

Pel que fa a l'avaluació i qualificació final de curs es considerarà positiva si aquesta és igual o superior a 5 sempre i quan tots tres trimestres estiguin aprovats. La nota final de curs serà la mitjana de les tres qualificacions trimestrals.

Temporització

Primer trimestre

1. *L'alegria que passa*, de Santiago Rusiñol

Rusiñol i les arts: la dedicació a la pintura i la literatura en el marc del Modernisme. Simbolisme, costumisme i humorisme en la literatura de Rusiñol. La concepció de l'artista. L'artista i la societat. La sacralització de l'art. El teatre de Rusiñol: del simbolisme al regeneracionisme. El teatre simbolista: *L'alegria que passa*, *Cigales i formigues*, *El jardí abandonat*. Lectura de *L'alegria que passa*. El gènere del quadre líric o poemàtic. Els temes: l'oposició de Poesia i Prosa, l'artista i la societat burgesa, idealisme i materialisme. L'espai: la descripció del poble. Els personatges com a representació dels valors artístics i antiartístics. Els vilatans; l'Arcalde; en Joanet: idealisme i conformitat; la troupe del circ (especialment Zaira, "símbol de la poesia que passa", i el Clown "bohemi").

2. *Visions i cants*, de Joan Maragall

El perfil intel·lectual de Joan Maragall. Les idees polítiques. La posició literària: l'herència del Romanticisme i la teoria de la "paraula viva". *Visions & Cants*. Datació i context polític i social. Estructura del llibre: "Visions", "Intermezzo", "Cants". 1, "Visions": el terme; els

personatges historicollegendaris (el mal caçador, Joan Garí, el comte Arnau, Jaume I, Joan de Serrallonga); tractament dels temes llegendaris; sentit de les "Visions": heroisme, individualisme, identitat, passió terrenal i espiritualitat (especialment, fruit de l'anàlisi de "El mal caçador", "El comte Arnau" i "La fi d'en Serrallonga"); relació amb la poesia popular (temes i procediments poètics). 2, "Cants": valor del terme; els "Cants" i el regeneracionisme: ideològic ("Cant dels joves", "Cant de maig", "Cant de novembre"), patriòtic ("La sardana", "El cant de la senyera") i polític ("Els tres cants de la guerra"). 3, "Intermezzo": una miscel·lània poètica; relació amb la poesia popular (per ex. "Cançó de sant Ramon...", "Sol, solet"); temes dominants: vitalisme (per ex. "En la mort d'un jove", "Dimecres de cendra"), contemplació de la natura (per ex. "A muntanya", "Després de la tempestat"), tradició folklòrica (per ex. "L'aufàbrega"), amor (per ex. "La dona hermosa", "L'esposa parla"), religió (per ex. "Lo diví en el Dijous sant", "La nit...").

Segon trimestre

3. *Laura a la ciutat dels sants*, de Miquel Llor

La trajectòria literària de Miquel Llor. *Laura a la ciutat dels sants*. El model de novel·la: la tradició del segle XIX (protagonista femenina idealista, entorn provincià i tancat, narrador omniscient); innovacions (psicologisme, freudisme). Estructura (dues parts que cobreixen un any cada una, sense divisió en capítols) i punt de vista narratiu: narrador omniscient en tercera persona, aproximació al punt de vista del personatge (discurs indirecte lliure, memòria involuntària, visió crítica de Comarquinal); relació amb l'ús dels temps verbals. El personatge de Laura: el nom (Petrarca), educació urbana, sensibilitat i interessos artístics, idealització de l'amor, voluntat de transformació de l'entorn (marit, cunyada), frustració i fracàs. Els altres personatges: Tomàs de Muntanyola, Teresa de Muntanyola, Pere Gifreda. Comarquinal: geografia i valors: tancament, religiositat, ignorància, repressió, materialisme (l'excepció: mossèn Joan Serra); la boira com a símbol. L'oposició Comarquinal / Barcelona.

4. *Antígona*, de Salvador Espriu

El mite d'Antígona en l'antiguitat clàssica: l'Antígona de Sòfocles; Els set contra Tebes d'Èsquil. Antígona i el teatre contemporani: Bertolt Brecht i Jean Anouilh. Antígona en el teatre català. Les dues redaccions de l'Antígona d'Espriu. Estructura i personatges principals. La progressió dramàtica. Característiques morals i polítiques de l'enfrontament entre Creont i Antígona. Anàlisi i significació de la figura del Lúcid Conseller. Dissolució del

destí i responsabilitat. La pietat i el perdó. Significació d'Antígona en la postguerra espanyola. L'aportació específica d'Espriu al mite d'Antígona. Altres mites en el teatre d'Espriu: Esther i Fedra.

Tercer trimestre

5. *Feliçment, jo soc una dona*, de Maria Aurèlia Capmany

La trajectòria literària de Capmany. Les obres de maduresa. Realisme i psicologisme. *Feliçment, jo sóc una dona*. Procediments: la novel·la com a autobiografia fictícia. El punt de vista narratiu. El temps de l'escriptura: Mallorca, relació amb l'editor. El temps narratiu: autobiografia. El model invocat: Moll Flanders, de Daniel Defoe (els títols de capítols homenatgen la tradició anglesa). Els ambients socials vistos a través de la protagonista-narradora. La societat catalana i els mons socials i ideològics retratats en la novel·la (barris pobres, burgesia industrial, baixos fons, etc.; catolicisme, sindicalisme, filantropia, etc.). La protagonista. Progressió vital, independència, valors morals, amor i sexe. Relació amb el títol. Els personatges secundaris en relació amb la protagonista.

6. *Bruixa de dol*, de Maria Mercè Marçal

La generació poètica dels 70 i el grup de "Llibres del Mall": oposició al realisme; formes tradicionals i treball de llengua. *Bruixa de dol* en la trajectòria de Marçal. Descripció del llibre. El títol: referents i sentit. Estructura: les dues parts del llibre. Primera part (seccions 1-4): l'experiència amorosa; el sexe i el desig. Les formes: cançons (1), formes epigramàtiques breus (2 i 3), sonets (4). Segona part (seccions 5 i 6): la identitat i la solidaritat femenines; la lluita feminista. Les formes: cançons (5) i sonets (6). Marçal i la tradició: la recreació de la cançó popular i els seus recursos; els sonets. Els temes: la soledat; amor, sexe, cos; la bruixa i la recerca de la identitat femenina. Llenguatge poètic i imatgeria: la lluna; la nit; el foc; el mar; altres elements de la natura.

Recuperació de la matèria

No es realitzarà una avaluació extraordinària. Durant el període lectiu, es recolliran evidències del treball de l'alumnat de manera progressiva, amb èmfasi en la darrera etapa o trimestre, per valorar si s'han assolit les competències pròpies de l'àmbit lingüístic.